

PATRIARQUES COBO-PAMPLONA (MD) 360m

Oberta l'any 1973 per en Benito Cobo i en Toni Pamplona.

Escalada clàssica interessant i assequible, molt equipada en conjunt, exceptuant la tercera i la cinquena tirada, on caldrà completar l'equipament. Actualment al tram d'A2 no cal clavar, es passa bé amb tascons i friends. No obstant no està de més dur una "V" grossa i un "bong" per si les mosques.

Material: 20 cintes, tascons mitjans, alien groc, Camalots #0.75 i #1, bagues per savines i algun cordino fi per si hi ha alguna plaqueta trencada.

Entaforat entre la Paret de Diables i la de l'Aeri el Serrat de Patriarques passa mig desapercebut. No obstant, per poc que ens aturem a contemplar-lo ens adonarem de la verdadera magnitud dels esperons arrengrerats que el conformem.

Les vies que hi trobem són totes d'entitat, poc transitades en general. La Cobo-Pamplona passa per ser la més assequible del sector endemés de les més llargues de Montserrat. Força equipada a les plaques, només s'haurà de completar la protecció a la fissura del tercer llarg i al tram d'A2, on actualment es passa bé sense martell. La part central té força ambient i l'aresta final, compartida amb la via Xavier Teixidó hi aporta un toc de plasticitat i unes vistes poc comunes de la Paret de l'Aeri.

- Via: Cobo-Pamplona
- Zona: Montserrat – Patriarques
- Dificultat: 6a/A2 (MD)
- Dificultat obligada: V/A2
- Llargària: 360 metres
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Alt
- Equipament: Força equipada amb burins, claus i parabolts excepte el llarg 3 i 5 on caldrà completar l'equipament
- Material: 20 cintes (o més si ho volem encintar tot), tascons mitjans, alien groc, Camalots #0.75 i #1, bagues per savines i algun cordino fi per si hi ha alguna plaqueta trencada. També es pot dur una "V" grossa i un "bong" per si les mosques pel cinquè llarg
- Orientació: Nord
- Valoració: ****

Aproximació:

Des del refugi de Santa Cecília anem a buscar el camí de l'Arrel direcció al Monestir. A l'alçada del Serrat de Patriarques ens desviem a mà esquerra per la canal dels Avellaners. Un cop trobem la paret ens hem de fixar amb una corda fixa que ens marca l'inici de la via.

La via:

Si pugem el tram de corda fixa i fem la R-0 d'una savina podem enllaçar el primer i el segon llarg sense massa problema. El tercer llarg marxa per una fissura on hi trobem 4 claus, es pot acabar d'amanir al gust. El quart va per una placa vertical, cosida i amb bon ambient, la roca hi és molt bona i el lliure no massa complicat.

El cinquè llarg segueix una fissura, també bastant equipada (claus, burins i parabolts) tot i que tocarà col·locar alguna peça (friends mitjans i tascons). Actualment no cal clavar, però no està de més dur una "v" grossa o un bong per si les mosques. Després d'aquesta tirada encara queda un altre llarg d'artificial equipat abans de la xemeneia del vuitè llarg i enfilar els llargs de sortida.

Descens:

Des del cim creuem el bosc fins situar-nos davant un muret amb un parabolts blau. Escalem aquest 3 metres i arribem al cim del Serrat. Des d'allí podem desgrimpar o bé fer un ràpel de 30 metres justos cap al sud. Anem a buscar el camí de Sant Jeroni que seguim en direcció al Monestir. Poc abans d'arribar al Cap de Mort trobarem un corriol que marxa cap al nord, el prenem i en uns minuts arribem a la Canal dels Avellaners, que descendim fins al Camí de l'Arrel.